II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. november 1974

om godkendelse af August Thyssen - Hütte's erhvervelse af en andel på op til 25 % i SOLMER's kapital

(75/135/ESKF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 66,

under henvisning til Den Høje Myndigheds beslutning nr. 24/54 af 6. maj 1954 om en forordning til gennemførelse af traktatens art. 66, stk. 1, vedrørende de forhold, som udgør kontrol med en virksomhed [1],

under henvisning til anmodninger fra SOLLAC og USINOR af 29. januar 1974 og fra August Thyssen - Hütte af 11. februar 1974,

under henvisning til udtalelse fra regeringerne for Den franske Republik og forbundsrepublikken Tyskland, og

ud fra følgende betragtninger:

I

1. SACILOR — Aciéries et Laminoirs de Lorraine S.A., Paris, (tidligere Wendel-SIDELOR) er en stålproducerende virksomhed, som defineret i artikel 80, med en aktiekapital på ffr. 401 335 500,—. SACILOR har en andel på 65 % af aktiekapitalen på ffr. 927 000 000 i den stålproducerende virksomhed Société Lorraine de Laminage Continu S.A. (SOLLAC), Paris. SACILOR har følgelig mulighed for at kontrollere SOLLAC i henhold til beslutning nr. 24/54. SACILOR og SOLLAC danner altså i henhold til artikel 66, stk. 1, en koncentration.

[1] Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs Tidende nr. 9 af 11. 5. 1954, s. 345.

På grundlag af andele tilhørende SACILOR's forskellige holdingselskaber er SACILOR og SOLLAC blandt andet sluttet sammen med følgende stålproducerende virksomheder (SOLLAC-gruppen):

	Aktiekapital
— Ets. J.J. Carnaud et Forges de Basse-Indre S.A., Boulogne s/Seine	103,5 mio ffr.
— Forges de Gueugnon S.A., Paris	103,1 mio ffr.
— AG der Dillinger Hüttenwerke Dillingen/Saar	157,5 mio DM.

2. Union Sidérurgique du Nord et de l'Est de la France S.A. (USINOR), Paris er en stålproducerende virksomhed med en aktiekapital på ffr. 1 429 171 875,—.

USINOR ejer blandt andet 50 % af aktiekapitalen, på ffr. 15 000 000,— i den stålproducerende virksomhed Laminoirs de Strasbourg S.A. Strasbourg; USINOR kan altså kontrollere denne virksomhed. Følgelig udgør USINOR og Laminoirs de Strasbourg en koncentration (USINOR-gruppen).

3. SOLLAC og USINOR ejer hver halvdelen af den stålproducerende virksomhed Société Lorraine et Méridionale de Laminage Continu S.A. (SOLMER), Paris, hvis aktiekapital pr. 31. december 1976 antagelig vil udgøre ffr. 2 037 000 000,—.

SOLLAC, USINOR og SOLMER har sluttet aftaler på basis af hvilke de deltagende virksomheders rettigheder og pligter er nøje fastlagt.

SOLLAC og USINOR kan ifølge disse i fællesskab kontrollere SOLMER. Følgelig er SOLMER sluttet sammen i en koncentration med alle virksomheder i SOLLAC- og USINOR-grupperne (1). Der er imidlertid ikke tale om nogen koncentration mellem virksomhederne i SOLLAC-gruppen og virksomhederne i USINOR-gruppen.

4. August Thyssen-Hütte AG (ATH), Duisburg-Hamborn, er en stålproducerende virksomhed med en aktiekapital på DM 1 010 000 000,—. ATH kontrollerer alene eller sammen med andre blandt andet følgende stålproducerende virksomheder :

	Aktiekapital (mio DM)
— Rheinstahl AG, Essen	470
— Deutsche Edelstahlwerke GmbH, Krefeld	150
— Thyssen Niederrhein AG Hütten- und Walzwerke, Oberhausen	125
— Rasselstein AG, Neuweid	56
— Stahlwerke Bochum AG, Bochum	24,2
— Walzwerk »Grillo Funke« GmbH, Gelsenkirchen	10

Disse virksomheder danner følgelig en koncentration med ATH (Thyssen-gruppen).

5. ATH, SOLLAC, USINOR og SOLMER underskrev den 13. december 1973 aftaler, hvis indhold gengives i hovedtræk i det følgende.

6. ATH, SOLLAC og USINOR er »medlemmer af SOLMER«. ATH deltager i SOLMER på de samme betingelser som SOLLAC og USINOR. Desuden vil ATH erhverve en andel på 5 % af SOLMER's aktiekapital, mens SOLLAC's og USINOR's andele samtidig nedsættes med lige så meget. SOLLAC og USINOR erklærer sig yderligere rede til på de betingelser, som aftales på det pågældende tidspunkt, at tilbyde ATH option, som giver denne virksomhed mulighed for at forhøje sin andel i SOMER's kapital. Denne andel vil ifølge erklæringer fra de deltagende antagelig ikke overstige 25 %. Såsnart ATH benytter sig af optionen, vil virksomheden blive repræsenteret i SOLMER's bestyrelse og direktion i forhold til kapitalandelen.

(1) Kommissionens beslutning af 25. 7. 1973, dok. COM (73) 1254 endel.

7. (2)

8. Ethvert medlem af SOLMER har krav på levering af de af SOLMER fremstillede produkter på grundlag af og i forhold til sin kapitalandel. For de af SOLMER leverede produkter betaler medlemmerne fremstillings- og forarbejdningsomkostningerne samt SOLMER's almindelige og finansielle omkostninger (renter, omkostninger og afdrag på den af SOLMER stiftede kredit).

9. SOLMER arbejder principielt kun til fordel for sine medlemmer. Det afsætter ikke selv sine produkter på markedet. Medlemmerne afsætter frit og uafhængigt deres andel af SOLMER-produkterne gennem deres egne salgsorganisationer.

10. SOLMER opretter i fabrikken Fos-sur-Mer (Bouches-du-Rhône) de nødvendige produktionsafdelinger og anlæg

a) til fremstilling af råjern, råstål, jernblokke, varmvalsebredbånd og til forarbejdning af varmvalsebredbånd ;

b) til fremstilling af grov- og finplade ;

c) til almindelige faciliteter for de føromtalte produktioner (som havn, veje, jernbane, kontorer, lager, laboratorier osv.).

De under a) og c) nævnte anlæg skal oprettes i to faser : første fase svarer til en råstålskapacitet på ca. 3,5 mio tons årligt, i anden fase skal denne kapacitet udvides til 7 mio tons årligt.

Beslutningerne om indledningen af anden fase samt om de nødvendige valsegader til fremstilling af de under b) nævnte produkter træffes efter fælles aftale mellem SOLMER-medlemmerne. Såfremt et eller to medlemmer ikke vil deltage i udvidelsen af et bestående eller oprettelsen af et nyt anlæg, kan det andet medlem eller de andre medlemmer pålægge SOLMER at sørge for gennemførelsen, men dog kun såfremt dette er foreneligt med en økonomisk driftsledelse af SOLMER. Dette medlem eller disse medlemmer har alle de pligter og rettigheder, som gennemførelsen indebærer, og overtager finansieringen, uden at det er nødvendigt at ændre SOLMER's kapital samt dennes opdeling.

11. Det fremgår af aftalerne, at SOLMER vil blive kontrolleret af SOLLAC, USINOR og ATH i fællesskab. Den påtænkte transaktion bevirker derfor en ny

(2) De her tilbageholdte bestemmelser regulerer forholdet mellem medlemmerne indbyrdes og mellem disse og SOLMER ; Bestemmelserne dækkes af tjenestehemmeligheden og skal derfor i overensstemmelse med artikel 47, andet afsnit ikke offentliggøres.

koncentration mellem Thyssen-gruppen og SOLMER ud over de allerede bestående koncentrationer, mellem SOLLAC-gruppen og SOLMER og mellem USINOR-gruppen og SOLMER.

12. Grupperne SOLLAC, USINOR og Thyssen kontrolleres af forskellige aktionærer. Bortset fra deres fælles deltagelse i SOLMER er grupperne indbyrdes uafhængige. SOLMER vil som produktionsfællesskab for sine medlemmer kun fremstille visse fladprodukter (coils, grovplade, finplade). Størstedelen af disse fladprodukter samt alt profilstål fremstilles af hver enkelt gruppe i deres egne fabrikker. Herudover skal det tages i betragtning, at SOLMER ikke optræder som fælles salgskontor for sine medlemmer, men at ethvert medlem vil afsætte sin andel af SOLMER-produkterne gennem sin egen salgsorganisation.

Under disse omstændigheder skal der foretages en undersøgelse af, for hvilke produkter, på hvilke markeder og i hvilket omfang konkurrencen mellem de tre grupper indskrænkes som følge af den fælles kontrol af SOLMER.

II

13. Produktionen af varmvalsebredbånd i EF er af teknologiske grunde koncentreret på tolv produktionsenheder. Forhøjelsen af valsens omdrejningstal, den øgede mængde stativer og haspler har ført til en almindelig udvikling mod større enheder. Således må det i dag forudsættes, at en moderne fabrik med en valsegade til fremstilling af varmvalsebredbånd og et quarto-grovpladevalseværk kræver en kapacitet på 5 mio tons hhv. 1,5 mio tons årligt; dette er betinget af en produktion på ca. 8 mio tons råstål.

14. Tabel 1 på næste side viser SOLLAC-, USINOR- og Thyssen-gruppernes produktion af råstål og fladprodukter for 1973.

Tabel 2 viser, hvilke mængder fladprodukter de deltagende grupper selv har videreforarbejdet og leveret til andre.

Ifølge denne tabel er videreforarbejdningen af coils i gruppernes egne fabrikker af ret stort omfang sammenlignet med produktionen. Thyssen-gruppen forarbejdede i 1973 88 % af sin produktion af coils, USINOR-gruppen 52 % og SOLLAC-gruppen måtte købe endnu 418 000 tons coils. Forbruget af coils er også i de andre store grupper i Fællesskabet meget højt.

TABEL 1

Produkter	SOLLAC			USINOR			Thyssen		
	Produktion 1 000 t	i % EF	Placering	Produktion 1 000 t	i % EF	Placering	Produktion 1 000 t	i % EF	Placering
Råstål (1)	10 507	7,0	6	9 270	6,2	8	16 435	11,0	2
Samlet produktion af coils	3 135	7,0	6	4 358	9,7	5	6 288	14,0	2
Grovplade	1 127	7,7	6	1 326	9,0	4	2 469	16,8	1
Finplade	3 150	10,6	4	1 600	5,4	8	4 000	13,5	2

(1) Samlet produktion, herunder råstål til udvalsning af profilstål.

TABEL 2

Gruppe	Produkter	Koncernforbrug 1 000 t (1)	Leverancer				
			I alt 1 000 t (2)	Herunder til			
				Frankrig i % (2) (3)	Tyskland i % (2) (4)	EF i alt i % (2) (5)	Tredjelande i % (2) (6)
SOLLAC	Coils	3 553	304	91,9	2,6	99,3	0,7
	Grovplade		1 034	45,1	29,2	79,5	20,5
	Finplade		1 584	59,8	18,1	84,0	16,0
USINOR	Coils	2 250	1 645	87,0	0,6	98,1	1,9
	Grovplade		1 400	82,3	2,5	88,3	11,7
	Finplade		1 410	65,1	8,6	82,2	17,8
Thyssen	Coils	5 555	1 245	6,5	42,8	66,3	33,7
	Grovplade		636	6,9	56,3	74,5	25,5
	Finplade		2 521	2,2	46,3	56,6	43,4

Inden for de pågældende produktgrupper havde de parthavende i 1973 følgende markedsandele i deres vigtigste afsætningsområder (Frankrig eller Forbundsrepublikken) og i fællesmarkedet :

Gruppe	Produkter	Andel i markedsforsyningen i %		
		Frankrig	Tyskland	Fællesskabet
SOLLAC	Coils	45,2	0,1	8,7
	Grovplade	19,3	6,2	6,6
	Finplade	26,2	3,7	7,4
USINOR	Coils	43,4	0,1	8,7
	Grovplade	37,2	0,7	8,4
	Finplade	18,5	1,6	5,1
Thyssen	Coils	1,0	43,9	14,3
	Grovplade	1,5	45,3	16,6
	Finplade	0,9	34,1	11,0

For hver enkelt gruppe er det indenlandske marked altså det vigtigste afsætningsområde. Dog er disse gruppers leverancer til andre medlemsstater og deres udførsel til tredjelande — især for Thyssens vedkommende — af stor betydning. Grupperne konkurrerer både i deres vigtigste afsætningsområde og i det øvrige fællesmarked med Fællesskabets øvrige virksomheder samt med virksomheder i tredjelande.

Den franske indførsel af coils, grovplade og finplade beløb sig i 1973 til 1 298 000 tons, 1 564 000 tons og 1 231 000 tons, dvs. 17 %, 85 % og 20 % af den franske produktion. I Forbundsrepublikken blev der i 1973 indført 1 149 000 tons coils, 1 276 000 tons grovplade og 1 991 000 tons finplade, dvs. 8 %, 22 % og 24 % af den tyske produktion. Stålmarkedernes stærke integration (24 % af de samlede indkøb kom i

1972 fra andre lande i Fællesskabet) vil — før alle SOLMER's anlæg er i drift i 1978 — yderligere blive stimuleret ved udvidelsen af Fællesskabet som følge af de nye medlemsstaters tiltrædelse.

Af disse årsager må hele fællesmarkedet anses for at være et relevant marked for fladprodukter fra Thyssen, SOLLAC og USINOR og disse gruppers stilling må sammenlignes med de positioner, som andre virksomheder og grupper har i Fællesskabet.

15. SOLMER er en virksomhed, som fremstiller fladprodukter; den har netop startet sin produktion og vil i henhold til sit investeringsprogram i 1978 have følgende produktionsmuligheder:

	1 000 t
Råstål	3 500 t
Coils	3 000 t
Grovplade	1 100 t
Finplade	500 t

SOLMER's medlemmer har til hensigt at fordoble SOLMER's produktion efter 1978, men har endnu ikke truffet beslutning herom. Endvidere er det meningen at SOLMER, når de nødvendige valsegader er taget i brug, vil forarbejde en stadig større del af sin produktion af coils til plader.

16. SOLMER er af sine medlemmer blevet udformet som et produktionsfællesskab, som leverer sine medlemmer de til dem fremstillede produkter til egenpris og i forhold til hvert enkelt medlems kapitalandel, og som ikke selv optræder på markedet som sælger.

Hvert medlem skal altså sælge sin andel af SOLMER's produkter — uforarbejdede eller forarbejdede i egne fabrikker — gennem sin egen salgsorganisation. Thyssen-, SOLLAC- og USINOR-gruppernes salgsorganisationer er — ligesom grupperne selv — indbyrdes fuldstændig uafhængige.

Parternes produktionsmuligheder, herunder deres forventede andele i SOLMER (SOLLAC 37,5 %, USINOR 37,5 %, ATH 25 %) må i 1978 anslås nogenlunde som følger:

	SOLLAC-gruppen		USINOR-gruppen		Thyssen-gruppen	
	1 000 t	% EF	1 000 t	% EF	1 000 t	% EF
Råstål	14 340	7,0	14 960	7,3	24 275	11,9
Samlet produktion af coils	4 625	6,9	7 625	11,3	8 550	12,7
Grovplade	2 622	10,1	3 298	12,7	4 731	18,2
Finplade	3 938	8,7	3 513	7,7	6 581	14,5

17. På grundlag af SOLLAC's, USINOR's og ATH's fælles kontrol af SOLMER og omfanget af de fælles investeringer i SOLMER vil hver gruppe på produktionsområder, hvor gruppen og SOLMER udøver virksomhed samtidig med hensyn til deres egne investeringsbeslutninger rette sig efter de af alle parthavere i fællesskab vedtagne investeringer i SOLMER. Hver gruppe vil ved sin produktionsplanlægning naturligvis også tage hensyn til sin andel fra SOLMER og indrette sin egen produktion herefter.

Den fælles kontrol af SOLMER vil altså føre til en begrænsning af konkurrencen mellem grupperne for så vidt angår investerings- og produktionsbeslutninger på fladproduktområdet. Denne konkurrencebegrænsning vil direkte få virkning inden for den fælles virksomhed SOLMER, men vil indirekte også påvirke gruppernes egne virksomheders konkurrencesituation. Samtidig må det dog tages i betragtning, at produktionen af de pågældende produkter for størstepartens vedkommende vil finde sted i hver enkelt gruppes egne produktionsafdelinger og dermed ikke være underkastet fælles afgørelser, som det vil fremgå af følgende oversigt:

Produktionsmuligheder i 1978

	Produktionsmuligheder i alt 1 000 t	I egne virksomheder %	SOLMER's andel %
		SOLLAC-gruppen	
Coils	4 625	72,7	27,3
Govplade	2 622	84,3	15,7
Finplade	3 938	95,2	4,8
		USINOR-gruppen	
Coils	7 625	85,2	14,8
Grovplade	3 298	87,5	12,5
Finplade	3 513	94,6	5,4
		Thyssen-gruppen	
Coils	8 550	91,2	8,8
Grovplade	4 731	94,2	5,8
Finplade	6 581	98,1	1,9

Selv om SOLMER-produktionen blev fordoblet og gruppernes egen kapacitet samtidig ikke blev forøget, ville hver gruppe efter 1978 fremstille størsteparten af sin fladproduktion i egne fabrikker ; dette gælder især de to største producenter Thyssen og USINOR.

Herudover er det væsentligt, at SOLMER ikke selv vil markedsføre sin produktion ; hver gruppe køber sin andel af SOLMER-produktionen til egenpris og træffer selv beslutning om videreforarbejningen i sine egne fabrikker samt om markedsføringen af produkterne gennem deres egen salgsorganisation.

Da SOLMER har den særlige karakter at et produktionsfællesskab uden egen salgsorganisation, og hver enkelt gruppe fremstiller størsteparten af sin produktion af fladstål i egne fabrikker, kan det forudsættes, at de deltagende virksomheder vil drive en selvstændig prispolitik på markederne for fladstål. Dette gælder især for Thyssen, som ved erhvervelsen af en andel i SOLMER optages i den kontrollerende gruppe : SOLLAC og USINOR. Efter udbygningen af SOLMER's produktionsanlæg til en kapacitet på 7 mio tons råstål udgør SOLMER's leverancer til Thyssen i coils 16 %, i grovplade 11 % og i finplade 4 % af Thyssens samlede produktion. Valgmulighederne for forbrugere af coils, grov- og finplade berøres ikke af ATH's andel i SOLMER, fordi antallet af salgsvirksomheder i fællesmarkedet ikke ændres og markedet stadig er åbent for de betydelige indførselsmængder fra tredjelande (coils 2 %, grovplade 12 % og finplade 5 % af markedsforsyningen i EF).

18. Ganske vist begrænses hver enkelt gruppes mulighed for selvstændige investeringer ved de fælles investeringer i SOLMER ; Kommissionen har dog allerede gentage gange henvist til tendensen inden for stålindustrien og især inden for fladstålssektoren til at splitte investeringerne op på et stort antal produktionsenheder på nationalt basis, som kun langsomt kan nå deres optimale driftsstørrelse (1). Kommissionen anser principielt dannelsen af større, multinationale stålvirksomheder ved fælles investeringer for ønskværdig, således at Fællesskabets stålindustri kan bevare sin stilling i den stadig voksende konkurrence fra tredjelande.

Konkurrencen spiller en afgørende rolle ved afsætningen af produkterne. Her mødes grupperne som konkurrenter i de egne, hvor deres afsætningsområder overlapper hianden.

Under hensyntagen til alle anførte forhold ville det i den foreliggende sag ikke være rimeligt at fremføre omfanget af de konkurrencebegrænsninger, der som følge af den fælles kontrol af SOLMER opstår ved en ophobning af de tre gruppers og SOLMER's produktionsandele inden for fladstålssektoren.

Til bedømmelse af hver gruppes konkurrencesituation må der sikkert foretages en sammenligning mellem deres produktionsmuligheder i sammenhæng med deres andel i SOLMER's produktionsmuligheder — som det fremgår af tabellen under punkt 16 — og produktionsmulighederne for Fællesskabets øvrige virksomheder og grupper i 1978.

19. Med hensyn til coils vil Thyssen-gruppen med en andel på 13 % af produktionen i Fællesskabet i 1978 rykke ned fra en andenplads (1973) til en tredjeplads ; USINOR-gruppen vil med 11 % (som 1973)

(1) Jvf. Memorandum om de almindelige mål for Fællesskabets jernværksindustri i årene 1975 til 1980, EFT nr. C 96 af 29. 9. 1971, s. 72 ff.

bevare femtepladsen og SOLLAC-gruppen med 7 % uændret beholde sjettepladsen. Fællesskabets øvrige producenter vil i 1978 have andele på 16 %, 15 %, 13 %, 6 %, 5 %, 5 % og 4 %. De ti største virksomheder vil ifølge dette fremstille 95 % af Fællesskabets produktion.

Med hensyn til grovplader, vil Thyssen med 18 % af EF-produktionen i 1978 indtage førstepladsen (som 1973); USINOR vil med 13 % bevare fjerdepladsen og SOLLAC vil med 10 % rykke op fra en sjetteplads til en femteplads. Fællesskabets øvrige producenters andele vil i 1978 beløbe sig til 15 %, 13 %, 9 %, 6 %, 5 %, 4 % og 3 %. De ti største grovpladevirksomheder vil fremstille 95 % af EF-produktionen.

Med hensyn til finplade vil Thyssen i 1978 som i 1973 indtage førstepladsen med 14,5 %, SOLLAC uændret fjerdepladsen med 9 % og USINOR sjettepladsen med 8 % (i 1973 ottendepladsen). Andre virksomheder vil have andele på 18 %, 14 %, 9 %, 8 %, 5 %, 3 % og 3 %. De ti største finpladevirksomheder vil fremstille 89 % af Fællesskabets produktion.

20. Sammenfattende kan det konstateres, at den fælles kontrol af SOLMER fører til en vis konkurrencebegrænsning mellem de tre grupper, for så vidt angår deres beslutninger om investeringer og produktion, og forstærker hver gruppes stilling på de pågældende produktionsområder, men at grupperne stadig er konkurrenter på afsætningsmarkederne.

Parternes markedsposition ændres dog kun ubetydeligt som følge af transaktionen, og konkurrenceforholdene mellem Fællesskabets fladstålsproducenter påvirkes ikke væsentligt. Som det fremgår af redegørelserne under nr. 19, vil der stadig være tilstrækkeligt med producenter af lignende størrelsesorden i fællesmarkedet til at sikre en effektiv konkurrence.

For at denne tilstand kan vare ved, er det nødvendigt, at de tre grupper ud over den fælles kontrol af SOLMER bliver ved med at være fuldstændig selvstændige og uafhængige, især på afsætningsområdet. For at nå dette mål er det yderligere nødvendigt, at hver gruppes andel i SOLMER's produktion ikke overskrider gruppens egen produktion af de pågældende produkter. Følgelig må Kommissionen have mulighed for at kontrollere en udvidelse af SOLMER's produktionsmuligheder ud fra dette synspunkt.

Derfor skal parterne pålægges følgende forpligtelser:

— Medlemmerne af ledelsesorganerne i stålproducerende virksomheder samt i virksomheder inden for stålhandelen, der tilhører en af de grupper, som kontrollerer SOLMER, kan ikke samtidig beklæde lignende poster i tilsvarende virksomheder tilhørende en anden gruppe eller tredje virksomheder. Dog bør Kommissionen have mulighed for at tillade undtagelser fra dette forbud på begrundet anmodning og såfremt særlige omstændigheder taler herfor.

— De detagende grupper er hver især forpligtet til ikke at sætte deres kommercielle uafhængighed i fællessmarkedet på spil.

— En planlagt udvidelse af SOLMER's produktionsmuligheder på 7 mio tons råstål og 6 mio tons coils årligt skal meddeles Kommissionen til forhåndsgodkendelse.

21. Samtlige bemærkninger gælder kun, såfremt SOLMER udelukkende fremstiller fladstålsprodukter i henhold til aftalerne af 13. december 1973.

Fladstålssektoren er et selvstændigt område inden for stålindustrien med særlige produktionsanlæg. Enhver udvidelse til andre områder, især til fremstilling af tunge og lette profiler, ville medføre oprettelse af nye betydningsfulde anlæg og ændre virksomhedens karakter væsentligt. Derfor skal godkendelsen af sammenslutningen begrænses. Den gælder kun for SOLMER's produktion af fladstålsprodukter.

22. Endelig må der gøres opmærksom på, at alle aftalte særlige fremgangsmåder og aftaler mellem parterne, som går ud over aftalernes indhold, falder ind under det i artikel 65, stk. 1, indeholdte forbud.

23. På de nævnte betingelser giver den påtænkte transaktion ikke parterne mulighed for at bestemme priserne på en betydelig del af markedet for fladprodukter, for at kontrollere produktionen eller salget for at begrænse eller hindre en effektiv konkurrence.

I betragtning af hvilken størrelse og struktur de bestående ensartede virksomheder i Fællesskabet har, giver den påtænkte transaktion end ikke de deltagende virksomheder mulighed for at unddrage sig de konkurrenceregler, der følger af anvendelsen af denne traktat navnlig ved at skabe en kunstig fortrinsstilling, som medfører en væsentlig fordel i adgangen til forsyningskilderne og afsætningsmarkederne.

24. Den påtænkte transaktion svarer således til de i artikel 66, stk. 2, nævnte betingelser for tilladelsen —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

August Thyssen-Hütte AG's erhvervelse af en andel på indtil 25 % af kapitalen i Société Lorraine et Méridionale de Laminage Continu S.A. (SOLMER), som fremstiller fladstålsprodukter, tillades.

Artikel 2

Til tilladelsen er der knyttet følgende forpligtelser:

1. Medlemmerne af ledelsesorganerne i de stålproducerende virksomheder samt i de virksomheder inden for stålhandelen, der tilhører én af de grupper, som kontrollerer SOLMER, kan ikke samtidig beklæde lignende poster i tilsvarende virksomheder, der tilhører en anden gruppe, eller i tredje virksomheder.

   Dog kan Kommissionen på tilstrækkelig begrundet anmodning og såfremt særlige omstændigheder ta-

ler herfor godkende undtagelser fra det i stk. 1 nævnte forbud.

2. De deltagende grupper er forpligtet til at organisere deres salg på en sådan måde, at hver enkelt gruppes uafhængighed i fællesmarkedet ikke trues hverken direkte eller indirekte.

3. En påtænkt udvidelse af SOLMER's produktionsmuligheder på 7 mio tons råstål og 6 mio tons coils årligt skal anmeldes til Kommissionen til forhåndsgodkendelse.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til August Thyssen-Hütte AG, Duisburg-Hamborn, Société Lorraine et Méridionale de Laminage Continu S.A., Paris, og Union Sidérurgique du Nord et de l'Est de la France S.A., Paris.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand